

Fran–Su

2/2018

Suomi–Ranska-yhdistysten liiton
jäsenlehti

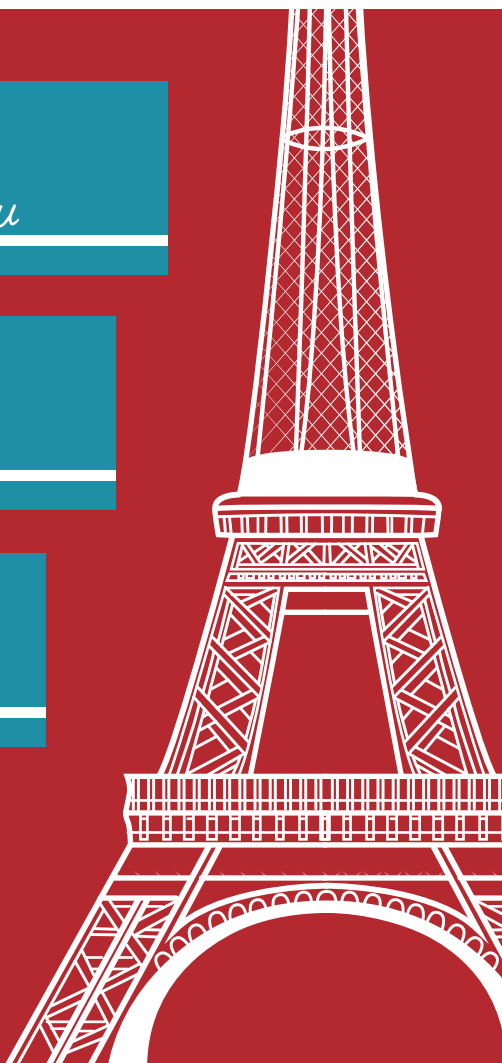
Bulletin de la Fédération des associations
franco-finlandaises

*Ranskan suurlähettilään
Serge Tomasin haastattelu*

*Elokuvia ja Napoleonin
ajan ruokakulttuuria*

*Ranskan reunamilla,
sarjakuvan ytimessä*

*Topelius ja
Ranska*

Fran-Su

2/2018

- Pääkirjoitus 3
- Ranskan suurlähettilään Serge Tomasin haastattelu 5
- Minun Ranskani: Ranskan reunamilla, sarjakuvan ytimessä 10
- Topelius ja Ranska 15
- Akateemisten palmujen ritarimerkki Jarmo Kehusmaalle 18
- Elokuvia ja Napoleonin ajan ruokakulttuuria 20
- Nobel-runoilija Mistral ja muita ranskalaisia oksitaaninkielisiä kirjailijoita 24

JULKAISIJA: SUOMI-RANSKA-YHDISTYSTEN LIITTO RY

PÄÄTOIMITTAJA: Kaisa Paavilainen

ULKOASU: Antti Salovaara & Jan-Erik Engren

TAITTO: Jan-Erik Engren

SUOMI-RANSKA-YHDISTYSTEN LIITTO RY
RAUMANTIE 4, 00350 HELSINKI +358 44 555 3920
sryl@suomi-ranska.com, www.suomi-ranska.com
www.facebook.com/suomiranska

Pääkirjoitus

Mitä yhteistä on ravintola Lyonilla Töölössä ja 1700-luvun pariisilaisella kirjallisella salongilla?

Molemmissa maistellaan herkullista ruokaa, kuullaan puheenvuoroja kiehtovista aiheista, keskustellaan ja viihdytään. Joulukuun Club Lyonissa kuultiin sivistyshistorian dosentti, matemaatikko Osmo Pekosen hauska esitelmä 1700-luvun ranskalaisista kirjallisista salongeista ja salonkeja pitäneistä naisista. Ranskassa salonkeihin kokoontui tuolloin aikakauden kulttuurista kermaa kirjallisuuden, taiteen, tieteen ja politiikan aloilta. Salonkiemännät olivat rouvia, joilla oli edellytyksiä kutsua ihmisiä kotiinsa ja kestitä ranskalaisia merkikhenkilöitä, ulkomaisia vieraitakaan unohtamatta. Kirjalliset salongit olivat sosiaalinen innovaatio, joka vaikutti eurooppalaiseen sivistykseen, tapakulttuuriin ja uusien ajatusten leviämiseen. Ennen valistuksen aikaa ihmiset olivat kohdanneet pikemminkin kirkoissa tai perhepiirissä. Oli ennenkuulumatonta, että naiset ja miehet täysin vapaasti keskustelivat yksityisissä salongeissa aikakauden vakavista kysymyksistä, kevyempiäkään aiheita kuten erotiikkaa unohtamatta. Kaiken kukkuraksi salonkia johti nainen. Osmo Pekosen suomentaman Roger Picardin Salonkien aika -kirjan mukaan Ranskan suuret vuosisadat eli 1600- ja 1700-luvut olivat naisten kulttuurin loistoaikaa,

sillä noina vuosisatoina ranskalaiset ylhäisönaiset tekivät mitä halusivat. Vasta vallankumouksen jälkeen naiset palautettiin taas kodin piiriin.

Vuosi vaihtuu pian ja Srylin ensi vuoden toimintaa ollaan suunnittelemassa. Ensi vuoden syyskuussa Suomi-Ranska -yhdistysten liitto järjestää jäsenmatkan Ranskan länsirannikolle La France à la Taina -matkanjärjestäjän kanssa. Matka sisältää vierailuja kiinnostavissa kohteissa sekä tapaamisia paikallisten kanssa. ▶

► Suositut Club Lyonit jatkuvat vuonna 2019, ja niissä kuullaan huippuesitelmöitsijöiden esitelmiä, luvassa on niin kirjallisuutta, musiikkia kuin historiaakin. Alkuvuoden ohjelma löytyy tämän lehden loppupuolelta. Vuonna 2019 Suomi-Ranska -yhdistysten liitto järjestää myös vapaa-muotoisia Rendez-vous francophone -tapaamisia eli ranskan kielen keskusteluiltoja, joissa niissäkin on eri teemoja. 2000-luvun Suomessa ei siis edes talven pimeydessä tarvitse eristäytyä kodin uumeniin. Suomi-Ranska -yhdistysten liitolla on 28 jäsenyhdistystä, jotka järjes-

tävät kiinnostavaa ja hauskaa tekemistä. Ranskaan liittyvät tilaisuudet käsittelevät gastronomiaa, historiaa, musiikkia, kuvataiteita, elokuvaa, politiikkaa ja ajankohtaisia asioita. Seuraamalla liiton ja jäsenjärjestöjen tiedotusta saat tarkempaa tietoa tulevan vuoden ohjelmasta. Tervetuloa mukaan! ●

Hyvää joulua ja Onnellista uutta vuotta 2019! Joyeuses fêtes! Bonne Année 2019!

Bien cordialement,
Kaisa Paavilainen, pääsihteeri

SUOMI-RANSKA-YHDISTYSTEN LIITTO
FÉDÉRATION DES ASSOCIATIONS FRANCO-FINLANDAISES

Uudenlainen jäsenmatka 15.–21. syyskuuta 2019

Ranskan länsirannikon *l'art de vivre*: Bordeaux, Blaye, Marennes-Oléron, Cognac

Elämysmatka, jolla nähtävyyksien lisäksi tutustutaan paikalliseen elämänmenoon ja tavataan ranskalaisia työn ja vapaa-ajan puitteissa. Ruoka- ja viinikulttuuri avautuvat yhteisillä aterioilla, jotka on koottu paikallisista kauden ruoka-aineksista.

Matkalle mahtuu mukaan 20 henkilöä.

Tarkemmat ohjelma- ja hintatiedot julkaistaan tammikuussa.

À très bientôt !

La France à la Taina

Ranskan suurlähettilään Serge Tomasin haastattelu

Serge Tomasi on toiminut Ranskan Suomen-suurlähettiläänä 30.5.2017 alkaen, jolloin Tasavallan presidentti Sauli Niinistö vastaanotti hänen valtuuskirjeensä. Yhteistyö Suomi-Ranska-yhdistysten liiton ja suurlähettilään välillä käynnistyi mitä parhaimmissa merkeissä liiton 70-vuotisjuhlaseminaarissa, jonka lähettiläs avasi. Pääsimme haastattelemaan Serge Tomasia ja kuulemaan, miten elämä Suomessa on lähtenyt käyntiin.

Serge Tomasi, Ranskan suurlähettiläs, olette nyt ollut Suomessa miltei 1 ½ vuotta. Kuinka olette asettunut tänne?

Kiitos, oikein hyvin. Residenssi on kaunis ja sijaitsee hyvällä paikalla lähellä keskustaa, joten asettuminen tänne oli helppoa. Suomalaisiin on helppo saada kontakti, ja työhön liittyvät asiat sujuvat hyvin. Perheemme on kaikin puolin onnellinen.

Rooman jälkeenkä?

Ilmasto ei meitä haittaa. Vaimoni Marie on kotoisin Normandiasta, ja itse olen Vercors'sta, jota kutsutaan Ranskassa Pikku Lapiksi. Grenoblen ja Le Gapin välissä sijaitseva Vercors on 1000–2000 m korkeuteen kohoava vuorijono. Toisen maailmansodan aikana se toimi vastarintaliikkeen keskuksena Saksan miehitystä vastaan: vastarinnan tuuli puhaltaa

edelleen vuorilla. Näen selkeän yhteneväisyyden Suomen kanssa, sillä olen aina pitänyt Suomea vastarinnan maana, jossa vallitsee vapauden ja itsenäisyyden henki. Vercorsin laila Suomi osasi hyödyntää luontoaan puolustuksessaan. Vercors on kuin 130 km pitkä ja 30 km leveä alus, kuin läpipääsemätön linnoitus. Tämä vastarintaliikkeen asema katkaisi pääsyn saksalaisilta joukoilta, jotka lopulta onnistuivat hyökkäämään ilmateitse. Vercors muistetaan yhtenä sodan pahimmista verilöylyistä, jossa siviilit kärsivät suunnattomasti, samoin kuin Lapissa.

Oletteko päässeet nauttimaan suomalaisesta luonnosta?

Kyllä, Marie ja minä harrastamme vaellusta. Olemme käyneet jo kolme kertaa Lapissa. Lisäksi olemme vierailleet Raumalla, Ahvenanmaalla, Oulussa sekä useamman kerran ▶

Srylin hallituksen puheenjohtaja Heidi Heinonen ja Ranskan suurlähettiläs Serge Tomasi.

► Turussa ja Lahdessa. Haaveenani on päästä Koillis-Lappiin, Inariin ja Ivaloon. Lisäksi olen vierailut muiden Helsingissä toimivien suurlähettiläiden kanssa Itä-Suomessa Suomen ulkoministeriön kutsumana.

Pakollinen kysymys : mitä pidätte saunasta?

En ole erityinen fani. Pidän enemmän hammamista, sen kosteasta ja matalasta lämmöstä. Tosin puulämmitteinen sauna on selkeästi miellyttävämpi kuin sähkösauna. Residenssin sauna on valitettavasti sähkölämmitteinen.

Työnne vuoksi teillä on paljon edustustyötä ja näette säännöllisesti ranskalaisen kulttuurin edustajia vierailulla Suomessa. Onko teillä ollut mahdollisuus nauttia myös suomalaisesta kulttuurinista?

Olen hieman turhautunut tämän asian suhteen, sillä kalenterini on hyvin täynnä ja minulla on vain vähän omaa aikaa, jolloin voisin tehdä mitä mieleni tekee. Kun minulla on hieman vapaata, lähden luontoon vaimoni kanssa. Käymme myös säännöllisesti museoissa, erityisesti Ateneumissa. Sen ripustus on tosin hieman erikoinen sekoitus hyvin erilaisia maalauksia. Pääsalissa on hämmentävästi vierekkäin Simbergin Haavoittunut enkeli, Vlaminck ja Van Gogh. Käymme myös konserteissa. Savonlinnan oopperajuhlille emme ole vielä päässeet Ranskan kansallispäivän juhlan takia ja Amos Rex on vielä vierailematta.

Olette opiskellut oikeustieteitä, taloustiedettä valtiotieteellisessä ja käynyt arvostetun hallintokoulun ENAn. Millaisesta urasta haaveilitte kun olitte nuori opiskelija?

Aluksi haaveilin asianajajan urasta. Siihen aikaan suuri yleisen keskustelun aihe oli kuolemantuomion lakkauttaminen, joka vaikutti myös opintojeni valintaan. Päästyäni työskentelemään käräjäoikeuteen huomasi päätöksenteon tuomioiden suhteen olevan melko systemaattista ja asianajajalla olevan melko vähän vaikutusvaltaa. Niin kypsyttyä ajatus lähteä maailmanympärysmatkalle. Vuonna 1982–83 matkustin Neuvostoliiton ja Kiinan halki junalla. Maailma näytti kovin toisenlaiselta tuohon aikaan. Yllättäviä maailmanpolitiikkaan vaikuttavia tapahtumia sattui matkan aikana, kuten Breznevien vallan kaatuminen hänen kuoltuaan. Matkani jatkui kohti Japania, Filippiinejä ja Amerikan mannerta. Maailmanympärysmatka oli tärkeä kokemus, sillä sen aikana minulle valkeni, että haluan kansainvälisiin tehtäviin. Matka oli varsinainen elämänkoulu: kestoltaan lyhyin käymistäni kouluista, mutta opetukseltaan tärkein. Opin mm. suhteuttamaan asiat omaan kontekstiinsa sekä ymmärsin, että diplomaattiura edellyttää paljon kiinnostusta muita ihmisiä ja heidän kohtaloitaan kohtaan. Diplomaattinen ura on matka itsessään. Myöhemmin opintojeni aikana tein työharjoittelun Ranskan suurlähetystössä Senegalissa. Afrikka jätti minuun jälkensä, ja kiinnostus taloudellisen kehityksen edistämiseen syntyi. Myöhemmin urani vei valtiovarain-►

► ministeriöön ja ulkoministeriöön, ensin bilateraalisiin ja sittemmin globaaleihin tehtäviin toimintakenttänä G8, G20 ja OCDE. Rooman jälkeen päätin valita Suomeen tulon edellä mainituista syistä johtuen.

Mitkä ovat tärkeimmät Ranskan ja Suomen välisen yhteistyön osa-alueet?

Puolustus ja turvallisuus. Samalla ne olivat minulle syy tulla Suomeen. Suomen maantieteellinen sijainti kahdella rajalla, arktisen alueen ja Venäjän, tekee siitä eurooppalaisesta näkökulmasta katsottuna mielenkiintoisen valtion. Euroopan unioni on yhteisten arvojen varaan rakentuva poliittinen organisaatio. Suomi on sitoutunut näihin arvoihin Euroopan unionin, Schengen-alueen ja euroalueen jäsenenä. Vaikka joidenkin aiheiden suhteen maidemme näkökulmat voivat poiketa toisistaan, puolustus ja turvallisuus yhdistävät meitä.

Entä haluaisitteko kommentoida presidentti Macronin vierailua?

Presidentti Macronin vierailulla turvallisuus- ja puolustuskysymykset olivat keskeisiä. Vierailullaan presidentti Macron nosti esiin Lissabonin sopimuksen artiklan 42.7 eli keskinäisen avunannon lausekkeen, EU:n interventioaloitteen sekä Euroopan turvallisuusarkkitehtuurin. Kysymys keskinäisestä solidaarisuudesta on hyvin merkittävä, sillä maailma on muuttunut paljon sitten vuoden 1975 ETY-kokouksen. Macronin vierailun tulos on erittäin tärkeä, sillä

vierailun yhteydessä allekirjoitettiin yhteinen puolustusjulistus. Suomi päätti lisäksi liittyä Ranskan ajamaan interventioaloitteeseen, ja puolustusministeri Jussi Niinistö allekirjoitti lokakuussa maiden välistä puolustusyhteistyötä koskevan puiteasiakirjan Ranskan puolustusministerin Florence Parlyn kanssa. Muistutan, että Euroopan interventioaloitteella, ja yhteisen puolustuksen hankkeella laajemminkin, on NATOa täydentävä rooli.

Vuoden aikana tasavallan presidentin lisäksi Suomessa on käynyt kuusi ministeriä tai muuta korkean tason vierasta: liikenneministeri Elisabeth Borne, Eurooppa-asiain ministeri Nathalie Loiseau, maatalusministeri Stéphane Travert sekä Ranskan arktisten alueiden suurlähettiläs Segolène Royal, Ranskan perustuslakineuvoston ja Pariisin vuoden 2015 ilmastokokouksen (COP21) puheenjohtaja Laurent Fabius ja Jacques Attali.

Kuinka tärkeänä pidätte kahdenvälisiä suhteita Euroopan unionin valtioiden välillä?

Erittäin tärkeinä. Rooman jälkeen pohdin mitä tehdä. Mieleissäni olivat tärkeät maailmanlaajuiset kysymykset, kuten ilmasto ja terveys ja tärkeimpänä kaikista Eurooppa ja sen rakentamisen jatkaminen. Siksi halusin käytännönläheiseen työhön, jossa voin edistää tärkeimpänä pitämäni tehtävää. Eurooppaa ei rakenneta vain Brysselissä, sitä rakennetaan kaikissa jäsenmaissa. Suomi

on sekä Euroopan raja-alueella että aivan sen ytimessä kuuluessaan euroalueeseen. Suomen talouskasvu ja talousmalli tekevät siitä vielä mielenkiintoisemman. Euroopan unionin tulee puolestaan perustua kansojen ja valtioiden kahdenvälisiin suhteisiin.

Yksi selkeä ero Suomen ja Ranskan suhtautumisessa on kysymys Euroopan vastuusta. Kun ranskalainen kohtaa taloudellisen tai sosiaalisen ongelman, hän haluaa löytää syyllisen ja se on usein EU. Minusta tuntuu, että suomalainen puolestaan haluaa ratkaista ongelman eikä juurikaan syytä EU:ta.

Millä keinoilla ranskan kielen opettajat ja liittomme edustajat voivat kannustaa nuoria ja miksei vanhempikin opiskelemaan ranskaa?

On tärkeää muistaa, ettei Ranskan kielen käyttö rajoitu vain manner-Ranskaan vaan kattaa myös kansainvälisen ranskan kielen järjestön OIF:n 54 jäsenmaata, joista 39:n virallinen kieli on ranska. Se avaa pääsyn ranskankieliseen kirjallisuuteen, myös ranskaksi käännettyyn kirjallisuuteen. Minulla on tapana sanoa, että frankofonia on paljon Ranskaa suurempi.

Miten suurlähetystö valmistautuu Suomen EU-puheenjohtajuuteen 2019 toisella puoliskolla?

Autamme parhaamme mukaan mm. kuuden ministeritapaamisen järjestämisessä. Ajankohta on merkityk-

sellinen, ja konteksti on haastava kansainvälisten jännitteiden takia. Kun valtaa yritetään saavuttaa voimalla, sääntöihin perustuvan yhteisen Euroopan unionin rakentamisen tärkeys korostuu. Pidän henkilökohtaisesti paljon Machiavellin sitaatista: « ... maailmassa taistellaan kahdella tapaa, joko voimaan tai lakeihin turvautuen... ». Jälkimmäinen on siviilisaation tapa, edellinen eläinkunnan tapa. Emmanuel Macron korosti tätä puheessaan ensimmäisen maailmansodan päättymisen 100-vuotismuistojuhlissa: tämän päivän ongelmana on ratkaista menemmekö voiman vai lain ja kansainvälisten sopimusten hallitsemaa kansainvälistä yhteisöä kohti. Meillä on velvollisuus ottaa ratkaisussamme huomioon tulevat sukupolvet. Ranska ja Suomi ovat sitoutuneita kunnioittamaan kansainvälistä järjestystä, joka perustuu lain, monenkeskisen järjestelmän ja kansainvälisten sopimusten kunnioittamiseen. Tämä on nimenomaisesti Euroopan rakentamisen tarkoitus.

Vuodesta 2019 tulee vaikea: 29.3.2019 Iso-Britannia eroaa EU:sta, valitaan uusi Euroopan parlamentti, tuleva Euroopan komissio on toiminnassa vasta syksyllä ja isoja asioita, kuten tuleva talouskehitys on päätettävä. Yhteisymmärrystä tullaan tarvitsemaan tulevaisuuden rakentamisessa. ●

Teksti: Heidi Heinonen

Minun Ranskan:

Ranskan reunamilla, sarjakuvan ytimessä

Kirsi Kinnunen tekee suomalaista sarjakuvaa tunnetuksi sarjakuvan mahtimaassa Ranskassa.

// Järkevin selitys ehkä olisi, että olen ollut edellisessä elämässäni ranskalainen”, nauraa Kirsi Kinnunen, sarjakuvaneuvos – conseillère culturelle pour la bande dessinée, kun häneltä kysyy mikä sai hänet valitsemaan ranskan – ja Ranskan. Ensin tuli ranska, sitten sarjakuva ja tämä erinomaisen hedelmällinen liitto on pitänyt nyt jo viidettäkymmentä vuotta.

Kielenkääntäjä-toimittajasta elokuvafestivaalin johtoon

Rovaniemellä 1960 syntynyt ja Jyväskylässä koulunsa käynyt Kinnunen on ollut kiinnostunut ranskan kielestä niin kauan kuin muistaa.

- En muodista tai elokuvasta, en edes Eiffel-tornista, vaan nimenomaan kielestä ja ranskalaisista itsestään, Kinnunen sanoo.

Jo lukiolaisena hänellä oli ranskalaisia kirjeenvaihtoystäviä. Seitsemäntoistakesäisenä Kinnunen matkusti ensimmäisen kerran Ranskaan. Ylioppilaskirjoitusten jälkeen vuonna

1979 oli luontevaa saada lisätuntemaa maasta ja Kinnunen suuntasi Pariisiin au pariksi opiskellen samalla kieltä Alliance Françaisessa.

Palattuaan kotimaahan opiskelusuunnitelmat olivat kirkastuneet: Kinnunen tahtoi paitsi kielenkääntäjäksi myös toimittajaksi. Turussa sijaitsi kielenkääntäjänkoulutuslaitos, Tampereella puolestaan tiedotusopinlaitos, mutta Kinnunen ei tehnyt siitä turhaa numeroa. Hän asui aluksi Turussa ja matkusti Tampereelle kolmena päivänä viikossa. Sama meno jatkui myöhemminkin, mutta toisinpäin. Pian uudesta kotikaupungista Tampereelta löytyi myös työpaikka elokuva-alalta ja siihen liittyi vahvasti ranskan kieli.

-Tampereen kansainvälisten lyhytelokuvajuhlien tiedottaja pyysi festarille auttamaan 80-luvun alussa, mutta niin siinä sitten kävi, että jäin sinne lopulta aina vuoteen 2000, festivaalin toiminnanjohtajaksi päätynyt Kinnunen kertoo.

Lyhytelokuvasta ei ole pitkä matka ▶

► sarjakuvaan, sillä monet kriitikot tuntevat hyvin sen lisäksi myös sarjakuvan ja dokumenttielokuvan. Näin Kinnunen sai tulkittavakseen myös ranskalaisvieraita Kemin sarjakuvapäivillä, jonne sarjakuvakriitikko, toimittaja ja tietokirjailija Heikki Jokinen oli häntä ehdottanut. Vuosi oli 1987, eikä se jäänyt viimeiseksi. Kinnunen tutustui vuosittain yhä paremmin paitsi bande dessinéen tai bédén, niin kuin se tavataan lyhentää Ranskassa kuin myös sen tekijöihin. Tehdävät Kemissä jatkuivat aina vuoteen 1999, jolloin Kemiin saapui myös ranskalainen sarjakuvataiteilija Jean "Jano" Le Guay, josta tuli sittemmin myös Kinnusen elämänkumppani. Ranskaan Kinnunen muutti vuonna 2001.

Sarjakuvakulttuuri Ranskassa

Sarjakuvaa sen läheisemmin tuntemattomalle suomalaiselle sarjakuva tuo mieleen lapsuuden Aku Ankat ja Asterixit, mutta jos sarjakuva tulee puheeksi ranskalaisten kesken, kirjoittaa se esille kaikkea paljon muutakin kuin lapsuusmuistoja. Sarjakuva on luonteva osa ranskalaista sivistystä, joskaan näin ei ole ollut aina.

- Oli sarjakuva täälläkin aikoinaan lasten juttu, mutta selvä murros tapahtui 70-luvulla yleisen yhteiskunnallisen vapautumisen vuosina. Ja angloamerikkalaisesta yhteiskunnallisesta sarjakuvasta, mm. Robert Crumbista otettiin vaihteita, Kinnunen kertoo.

Tänä päivänä vuonna 1973 perustettu Angoulêmen kansainvälinen sarjakuvafestivaali on maailman tärkein alan tapahtuma ja Kinnunen sen vakiovierailijoita. Itse hän asuu Angoulêmestä yli 500 kilometrin päässä Pohjois-Bretagnen maaseudulla lähellä Morlaix'n pikkukaupunkia.

- Paikallisella Savukoskella, Kinnunen kuittaa.

Savukoski sijaitsee Lapissa ja on Suomen harvaan asutuin kunta. Vertaus on osuva esimerkki myös kääntämisen suhteen, kielen kääntäminen kun on eritoten merkitysten kääntämistä ja niiden kontekstit on osattava rinnastaa oikein.

Sarjakuva toimii suurelta osin dialogin kautta ja sen kääntämisessä on myös omat vaateensa. Yksi ensimmäisistä on lähinnä tekninen eli kuinka saada mahtumaan vuolassanaisempaa ranskalaista ilmaisua puhekuplaan, jossa alun perin on ollut ykskantaan töksäyttävä suomalaismurjaisu.

- Dialogin luontevuus ja hahmoihin sopiva tyyli on säilytetävä ehdottomasti samoina. Se vaatii usein paljon rohkeutta, kun pitää uskaltaa irrottautua alkuperäisestä kielestä, yli 60 sarjakuvateosta ranskantanut Kinnunen toteaa.

Kääntämäänsä tekstiä Kinnunen ei kuitenkaan luovuta ennen kuin on antanut sen luettavaksi ranskalaiselle luottokielenhuoltajalleen, joka

on kaiken lisäksi ammatiltaan myös kääntäjä.

Kinnunen kääntää paitsi suomalaista sarjakuvaa ranskaksi, myös mm. arvostettua *Le Monde Diplomatique* –ajankohtaisjulkaisua ranskasta suomeksi. Siinäkin on paljon huomioonotettavaa. Ranskassa kirjoittaja ei kirjoita koskaan pelkästä aiheesta, vaan teksti heijastelee hänen koko sivistyneisyyttään.

- On tärkeää saada käännettyksi myös rivien väliin jäävät sävyt kuten esimerkiksi ironia ja sarkasmi, muistuttaa Kinnunen.

Suomalainen sarjakuva Ranskassa

Paitsi kääntäjä Kinnunen on ennen kaikkea erinomainen suomalaisen sarjakuvan promoottori ja suhdeverkojen luoja Ranskassa. Kustantajienkin pakeille hän on päässyt tavallista sujuvammin, kiitos tunnetun sarjakuvataiteilijamiehensä.

Matka ranskalaisen kirjakaupan hyllylle on kuitenkin pitkä ja mutkikas. Kinnunen muistelee ranskalaisen Stephane Rossen piirtämän ja suomalaisten Teppo Sillatauksen ja Mikael Gyllingin käsikirjoittaman, vuonna 1995-2008 Helsingin Sanomien NYT-liitteessä julkaistun Naisen kanssa -sarjakuvan tietä Ranskan markkinoille.

- Se oli ensimmäinen suuri myyntiponnistukseni ja se vei yhteensä seitsemän vuotta. Opin alan kuviot todellakin

kantapään kautta, mutta tein sen ”naisen tähden”, Kinnunen sanoo ja hymyilee.

Suomalaisista nykysarjakuvataiteilijoista Ville Rannan, Matti Hagelbergin ja Tommi Musturin teoksia on käännetty lukumääräisesti eniten hieman alle 10 albumia. Perässä seuraavat Marko Turunen ja Aapo Rapi. Vaikka suomalaisia ei toistaiseksi ole palkittukaan Angoulêmessä pääpalkinnolla, niin jotain kuitenkin heidän menestyksestään kertoo se, että vuonna 2005 Ranta ja Musturi jakoivat toimittamillaan kokoelmilla festivaalin parhaan vaihtoehdoisen sarjakuvan palkinnon.

Sarjakuvaa piirtävät tänä päivänä yhä enemmän myös naiset, joiden esiinmarssi alkoi jo 1990-luvulla. Tiina Pystynen on pitkän linjan sarjakuvataiteilija, jonka teokset ovat herättäneet ihastusta Kinnusen lähipiirissä. Kiinnostunut kustantajakin olisi, mutta julkaisuun asti ei valitettavasti olla vielääkään päästy. Koska Pystysen albumi *Jos ei lintu laula sinulle, laula sinä linnulle* käsittelee elämää lyhyissä kohtauksissa vanhuuden näkökulmasta, on Kinnunen miettinyt nyt myös mahdollisuutta tarjota sitä aikakauslehdille.

Unohtaa ei sovi tietenkään suurta sarjakuvataiteilijaamme Tove Janssonia, jonka tuotantoa on käännetty monille kielille, myös ranskaksi. Vuonna 2008 *Muumipeikko*-albumi (Moomin et les brigands) palkittiin Angoulêmen festivaalin klassikko-sarjan pääpalkinnolla. ▶

► Suomalainen omaperäisyys ja rohkeus

Mikä suomalaisessa sarjakuvassa sitten vetää ranskalaisia puoleensa? Kinnusen mukaan ranskalaiset arvostavat siinä graafisen ilmaisun rohkeutta ja monipuolisuutta. Suomalaiset sarjakuvapiirtäjät ovat tavallisesti korkeasti koulutettuja takanaan opinnot parhaista taidealan oppilaitoksista. Heillä ei ole tradition painolastia niskassaan ja siksi he koettelevat ilmaisussaan myös aivan uusia rajoja.

- Tekijät saavat suhteellisen edullisesti julkaistua teoksensa ja tämä taloudellinen riippumattomuus vapauttaa heidät

kaupallisista vaateista, jotka asettavat usein rajoitteita, arvioi Kinnunen.

Ranskassa sarjakuvantekijöiltä odotetaan myyntivoittoja, Suomessa tilanne on joustavampi. Mennään sarjakuva, ei myyntivoitto edellä. Tämän riippumattomuuden ranskalaiset tunnistavat Kinnusen mukaan heti.

- Yksi ranskalainen sarjakuvantekijä tunnustikin minulle heti katsoessaan suomalaiskollegansa albumia "Jos vain uskaltaisinkin tehdä noin." 🍷

Teksti: Susanna Luoto
Kuvitus: Solja Järvenpää

Kääntäjä Kirsi Kinnunen:

- Syntyi 1960 Rovaniemellä
- Kielenkääntäjä, toimittaja, tulkki, sarjakuvaneuvos
- Asuu Bretagnessa
- Muutti Ranskaan vuonna 2001
- Ranskantaa suomalaisia sarjakuvia
- Suomentaa Le Monde diplomatiquea, romaaneja ja tietokirjoja (kaikkiaan n. 170 kirjakäännöstä)
- Myy suomalaisten sarjakuvien julkaisuoikeuksia
- Luennoi suomalaisesta käännöskirjallisuudesta ja tulkkaa suomalaisia kirjailijoita

Topelius ja Ranska

Suomalainen suurmies Zachris Topelius sai työhönsä ideoita ranskalaisesta lehdistöstä ja kirjallisuudesta.

Ranska-vaiikutteet saivat Topeliuksen mm. kirjoittamaan kauhukertomuksia.

Topelius oli lehtimies, joka ihaili ranskalaista sivistystä, Ranskan tiedettä, taidetta ja ranskalaisen tiedonjanoa. ”Uudenaikaisen sivistyksen täytyy perustua yleisyyteen, sivistyksen tulee tulla koko kansan ominaisuudeksi, tämä ei koske pelkästään Ranskaa, vaan koko maailmaa”, hän kirjoitti. Toisaalta Topelius myös arvosteli ranskalaisen ”kopeutta ja kevytmielisyyttä”.

Vuonna 1818 oli kulunut 29 vuotta Ranskan vallankumouksesta, kun Topelius syntyi. Vapaus, veljeys ja tasa-arvo olivat Ranskan kansan iskulauseita. Suomessa taas, osittain Napoleonin sotien seurauksena, suurvalta Venäjä oli hyökännyt Suomeen ja Suomesta oli tullut Venäjän suuriruhtinaskunta. Suomen status oli siis muuttunut, mutta Suomessa haaveiltiin kuitenkin vielä paluusta Ruotsiin.

Topelius syntyi Uusikaarlepyyssä valistuneeseen perheeseen. Hänen isänsä oli lääkäri ja kansanrunouden kerääjä. 1830-luvulla Topelius muutti Helsinkiin suorittamaan ylioppilastutkintoa ja pääsi Johan Ludvig Runebergin kotiin täyshoitoon ja samalla

Runebergin isälliseen huomaan. Runebergin luona Topelius tutustui fennomaanien ydinryhmään, johon kuuluivat mm. Elias Lönnrot, J. V. Snellman, Fredrik Cygnaeus ja Mathias Castren. 1800-luvulla elettiin tärkeitä hetkiä suomalaisuuden ja suomen kielen kehityksen kannalta. Vuonna 1835 Kalevalan julkaisemisen ja suomalaisen kansanrunouden esiinnousun myötä Suomen kansan henkiset kyvyt saivat huomiota.

Ylioppilaaksitulon jälkeen Zachris Topelius viihtyi hyvin Pohjalaisessa osakunnassa. Valmistuminen viivästyi. Hän ei halunnut lääkäriksi. Mutta kun Topelius oli valmistunut maisteriksi 1840, vastavalmistuneelle tarjottiin päätoimittajan paikkaa Helsingfors Tidningarissa. Koska isän ohjeisiin kuului ”Ei päivääkään ilman riviä”, eli joka päivä oli kirjoitettava jotain, Zachris oli tottunut kirjoittamaan. Hänestä tuli lehtimies äidin vastustuksesta huolimatta.

1830-luvulla uutiset ilmestyivät usein vanhentuneina mm. sensuurin vuoksi. Mutta Topelius alkoikin uutisten oheen kirjoittaa keveitä pakinatyyliisiä kirjoituksia. Mallia hän ▶

► otti ranskalaisessa lehdessä näkemistään viihteellisistä jatkokertomuksista. Topelius pystyi lukemaan tuoreeltaan mitä Ranskassa julkaisiin, sillä Helsingfors Tidningarin toimitukseen tuli ulkomaisia lehtiä, mm. Journal des débats politiques et littéraires.

Kauhukertomukset Topeliuksen tuotannon osana eli mitä yhteistä on Topeliuksella ja nordic noir'illa?

Topelius tunsu hyvin mm. Victor Hugon, Alexandre Dumas vanhemman ja Eugene Suen Pariisin mysteerit. Näiden kirjailijoiden moniosaisissa romaaneissa esiintyi alempia yhteiskuntaluokkia, joita ei aiemmin ollut kirjallisuudessa juuri kuvattu. Yhteiskunnallinen kritiikki oli teoksissa verhoiltu jännittäviin juonenkäänteisiin, jotka koskettivat lukijakunnan sosi-

↑ *Zachris Topelius, Voltaire ja Alexandre Dumas.*

aalista omaatuntoa. Suomeen rautaukiin kokonaan uusi lajityyppi: kauhuromaani.

Eräs Topeliuksen kauhukertomuksista oli "Toholampi", kuvaus pohjalaisesta lammesta, josta epätoivoinen sulhanen yrittää löytää kuolleen morsiamensa. Kauhukertomukset olivat samalla moralistisia tarinoita, joissa tosielämän kauheudet sijoitettiin kuvitteellisiin ympäristöihin. Kyseessä oli siis jonkinlainen 1800-luvun "nordic noir" -buumi; nordic noirinkin sanotaan kuvaavan pohjoismaisten hyvinvointivaltioiden tyynen pinnan alla piileviä sosiaalisia ongelmia.

Topelius alkoi kirjoittaa sanomalehteensä myös 1800-luvun ongelmista: palvelusväen turvattomasta asemasta, vankilaoloista, työväen kurjista asunnoista ja tyttöjen kouluttamisesta. "On Suomi köyhä ja siksi jää -ellemme ole ahkeria", totesi Topelius.

Topelius oli aikaansa edellä kiinnostuksessaan luontoon ja eläimiin. Linnut olivat hänelle tärkeitä, kuten voimme edelleen huomata suosituista Varpunen jouluaamuna ja Sylvian joululaulu -lauluista. Suuri luonnonystävä Topelius esimerkiksi perusti vuonna 1874 luonnonsuojeluyhdistys Kevätyhdistyksen, jonka tärkein suojelukohde olivatkin juuri pikkulinnut.

Toimittajana Topelius kirjoitti Helsingin uutisiin myös ulkopoliittisia yleiskatsauksia. Vuosi 1848 oli Topeliuksen mukaan vuosisadan tärkein vuosi. Silloin julkaistiin Runebergin runo Maamme-laulu ja isänmaantunne oli Suomessa voimissaan. Suomen kansa pääsi täyteen selvyteen itsestään ja isänmaallisista tunteistaan. Topeliuksen mukaan Suomen kansa ei kapinoinut kuten ranskalaiset tai unkarilaiset. Suomi Äidin tuli "vahvistaa itseään ja odot-

taa parempia aikoja".

Uusi ranskalainen historiantutkimus ja historioitsija Jules Michelet'n työ kiinnosti Topeliusta. Michelet'n mukaan maantiedekin on historiallinen oppi ja historiantutkimuksessa ja -kirjoituksessa tulee ottaa huomioon kansan tavat, etniset ominaisuudet, maantiede ja kulttuuri. Topelius tuli siihen johtopäätökseen, että aikakauden henki oli paremmin tavoitettavissa fiktion kuin historiankirjoituksen keinoin. Historia piti siis kirjoittaa romaanin kaltaisesti, niin että se kuvaa ihmisten elämää, unelmia ja intohimoja. Topelius halusi herättää henkiin Suomen kansan historian Välskärin kertomuksissa.

Toisin kuin maineensa jälkipolvien keskuudessa, Topelius oli monella tapaa vapaamielinen ja uudistushenkinen persoona. Hän mm. kannatti uskonnon vapautta, mutta toisaalta ei vapautta uskonnosta. Topelius oli suosittu Pohjoismaissa ja hänen saatujaan on käännetty monelle kielelle. ♦

Teksti: Kaisa Paavilainen
prof. emerita Leena Kirstinän
Club Lyonissa 14.11. pitämän
esitelmän pohjalta

*Ville Vallgren:
Topelius ja lapset
(1909).*

Akateemisten Palmujen ritarimerkki

Jarmo Kehusmaalle

Ei ole liioiteltua sanoa, että Jarmo Kehusmaa on ranskalaisuuden monitoimimies. Opettajantoimensa ohella Jarmolla on riittänyt tarmoa työskennellä myös tulkkina, kääntäjänä ja radio-ohjelmien ranskankielisenä dubbaajana ja lukijana.

Jarmoa voi kuulla mm. Arto Paasilinnan Jäniksen vuosi -kuunnelman ranskankielisessä versiossa sekä aikuisille suunnatun Parfait -oppikirjasarjan ranskankielisenä lukijana. Erittäin rakas harrastus sosiaaliselle Jarmolle ovat Ranska-yhdistykset, joista pisimpään hän on toiminut aina opiskeluvuosista alkaen Turun ranskalaisessa seurassa, ensin hallituksessa eri tehtävissä ja myöhemmin puheenjohtajana kymmenkunta vuotta. Jarmo oli pitkään myös Suomi-Ranska -yhdistysten liiton hallituksen jäsen, minkä jälkeen hän siirtyi liiton neuvottelukunnan jäseneksi. Jarmo toimii aktiivisesti myös Helsingin ranskalais-suomalaisessa yhdistyksessä, jonka johtokunnan jäsen hän on.

Valmistuttuaan filosofian maisteriksi Turun yliopistosta ranska pääaineenaan Jarmolla oli jo takanaan pitkä ura opetustehtävissä niin peruskouluissa, lukioissa kuin työväen- ja kansalaisopistoissa. Jarmo on myös hankkinut runsaasti lisäpätevyyttä osallistumalla lukuisiin täydennyskoulutuksiin niin Suomessa kuin muuallakin, mm. lasten kielikylpy-

opetukseen erikoistumalla. Jarmo työskenteli pitkään Turun ranskalais-suomalaisessa lastentarhassa kielikylpyopettajana. Helsinkiin siirryttyään Jarmon työmaata ovat olleet mm. Helsingin ranskalais-suomalainen koulu, Helsingin kuvataidelukio ja Kallion ilmaisutaidon lukio. Jarmo työskentelee nykyisin Pohjois-Helsingissä sijaitsevassa Suutarinkylän peruskoulussa, jossa ranska on monelle oppilaalle mieluisen oppiaine.

Aivan erityisen rakas harrastus Jarmolle on ranskalainen gastronomia ja varsinkin sen historia. Jo vuosia Jarmo on ollut kysytty vierailija liiton jäsenyhdistysten illoissa. Myös oppilaittensa kanssa Jarmo kokkaa mielellään. Pehdyttävän esitelmän jälkeen osallistujat valmistavat illallisen Jarmon laatimien reseptien pohjalta. Illan menu noudattaa jonkin ranskalaisen merkkihenkilön – usein historiallisen – mielireseptejä.

Erityisesti Turun ranskalaisen seuran jäsenet ovat saaneet nauttia Jarmon ruokailloista kadehdittavan pitkään, sillä siellä on kokoonnuttu kokkaa-

maan jo vuodesta 1994 lähtien Jarmon toimiessa chefinä. Turun ranskalainen seura palkittiinkin v. 2016 liiton neuvottelukunnan julistaman Ystävyyssurateko-kilpailun voittajana juuri pitkään jatkuneiden, monipuolisesti ranskalaista gastronomiiaa esittelevien ruokailtojensa ansiosta. Jarmo on toiminut myös pitkään liiton Club Lyon -iltojen gastronomisena neuvonantajana ja ideoijana.

Kun Akateemisten Palmujen ritarimerkki ojennettiin ansioituneelle Jarmolle Suomen 100-vuotisjuhluvuoden maaliskuussa 2017 Ranskan suurlähetystössä, seurasi seremoni-

Akateemisten Palmujen ritarimerkin 21.3.2017 saanut Jarmo Kehusmaa vierellään Suomen AMOPA-yhdistyksen puheenjohtaja Claude Anttila sekä suurlähettiläs Serge Mostura.

aa upea ranskalais-suomalainen illallinen niin Jarmon kuin Suomenkin kunniaksi. Jarmo oli todella ansainnut tämän huomionosoituksen.

Félicitations, Jarmo!

Teksti: Liisa Peake

Elokuvia ja Napoleonin ajan ruokakulttuuria

Joensuu on kaunis pohjois-karjalainen kaupunki, jossa on asukkaita noin 76 000. Kaupunki sijaitsee Saimaan Pyhäselän rannalla Pielisjoen suulla. Tiesitkö, että Joensuu on myös aktiivinen Ranska-harrastuksen keskus?

Joensuun suomalais-ranskalainen yhdistys järjestää mm. elokuva-näytöksiä, lukupiirejä ja luentoja. Yhdistys myös osallistuu Joensuun kansainvälisille ystävyysmessuille leipomalla ranskalaisia leivonnaisia kuten tartes aux pommes, pissaladières, tarte aux mendiants ja macarons myytäväksi. Joensuun kansainvälisille ystävyysmessuille osallistuu vuosittain viitisentoista joensuulaista ystävyysseuraa - tänä vuonna jo 30. kertaa.

Ranskalaisen elokuvan viikko Joensuussa

Yksi Joensuun suomalais-ranskalaisen yhdistyksen toimintamuodoista on Ranskalaisen elokuvan viikko maaliskuussa frankofoniapäivän

Elokvaviikon julisteen on suunnitellut graafikko Leea Wasenius, joka on myös Joensuun yhdistyksen johtokunnan varajäsen.

aikoihin. Suositulla elokuvaviikolla yhdistyksen valitsemia elokuvia näytetään paikallisessa elokuvateatteri Kino Tapiossa. Tapahtuman yhteistyökumppaneina ovat Ranskan instituutti, Pohjois-Karjalan alueellinen elokuvayhdistys sekä KAVI. Ranskalaisen elokuvan viikkoa vietettiin maaliskuussa 2018 järjestyksessä jo kolmattatoista kertaa.

français 13. ranskalaisen elokuvan viikko
2018
19-25-3.
JOENSUU

MASCULIN FÉMININ ma 19.3. klo 16.30 K12 5 €
POLINA, DANSEZ SA VIE ti 20.3. klo 16.30 K12 5 €
LA JEUNE FILLE SANS MAINS ke 21.3. klo 16.30 2 €
BARBARA to 22.3. klo 16.30 K12 5 €
VICTORIA pe 23.3. klo 16.30 K12 5 €
MADAME DE... la 24.3. klo 15.00 K12 5 €
RODIN su 25.3. kelloaika ilmoitetaan myöhemmin K12 15.00 €

festival du cinéma français

INSTITUT FRANÇAIS
RANSKAN INSTITUUTTI
Joensuu

Joensuu Pöytäkirja: 2018-03-19-25-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000

"Ohjelmistoon pyrimme valitsemaan uutuuselokuvia, joita ei ole aiemmin esitetty Suomessa, saati sitten Joensuussa, sekä yhden tai kaksi klassikkoelokuva. Tänä vuonna ohjelmistossa oli mm. Polina, danser sa vie, Barbara, Victoria ja Rodin -elokuvat. Klassikoista mukana olivat Jean-Luc Godardin Masculin Féminin ja Max Ophülsin Madame de.../Kultaiset korvarengat", kertoo Joensuun suomalais-ranskalainen yhdistyksen puheenjohtaja Pirjo Passoja. "Samaan aikaan Joensuun pääkirjastossa järjestettiin elokuvaviikkojen julisteiden näyttely. Elokuvajulistenäyttelyssä oli esillä graafikko Leea Waseniuksen suunnittelema julisteita 13 vuoden ajalta", kertoo Passoja.

Iloiset kokit.

"Lisäksi ranskalaisen kirjallisuuden lukupiiri toi näyttelyssä esille ranskankielisen maailman kirjallisuutta mm. Pierre Lemaîtren Näkemiin taivaassa/Au revoir là-haut, Joël Dickerin Totuus Harry Quebertin tapauksesta/La Vérité sur l'affaire Harry Quebert, Alain Mabanckoun Pikku Pippuri/Petit Piment, Maylis de Kerangalin Réparer les vivants/Haudataan kuolleet, paikkaillaan elävät ja Paola Piganin Älä astu sieluuni kengät jalassa/N'entre pas dans mon âme avec tes chaussures. Osa johtokuntamme jäsenistä oli kirjoittanut näyttelyyn arvionsa suosikkiteoksistaan", kertoo Pirjo Passoja.

Napoleonin ajan ruokakulttuuria à la Jarmo Kehusmaa

Myös ranskalainen ruokakulttuuri kiinnostaa Pohjois-Karjalan yhdistyksessä. Varsinainen kevään kohokohta tapahtui huhtikuussa 2018,

► kun Joensuun suomalais-ranskalaiseen yhdistykseen saatiin vieraaksi ranskalaisen gastronomian asiantuntija Jarmo Kehusmaa.

”Tunsimme Jarmon jo keväältä 2017, jolloin hän luennoi meille Lorrainen alueen ruokakulttuurista”, Passoja kertoo, ”silloin teimme parinkymmenen hengen voimalla aterian alkupalloista jälkiruokaan”. Tapahtuman jälkeen tuli useita kyselyjä uudesta kokkailulauantaista. Onneksemme saimme Jarmon uudelleen Joensuuhun viime keväänä.”

Jarmon suunnittelema ateria eli Dat-

tes au Brie de Meaux, Velouté de carottes au Brillat-Savarin, Poulet Marengo avec des haricots à la poulette et des petits pois à la bourgeoise, Poires au miel et au safran, Gaufrettes Valençay edusti hyvin 1800-luvun alun ranskalaista ruokakulttuuria ja osallistujat toteuttivat sen taidokkaasti. Ateria nautittiin yhdessä hilpeässä seurassa Bourgognen viinien ja jälkiruoka mandarine Napoléonin kera. Samalla Jarmo Kehusmaa kertoi innostavasti Napoleonista ja Napoleonin ajan ruokakulttuurista.

”Tuhannet kiitokset Joensuun suomalais-ranskalaisen yhdistyksen ja

kaikkien kokkailijoiden puolesta Jarmolle hauska, herkullisesta ja antoisasta Napoleonin ajan kokkailupäivästä. Toivottavasti yhteistyö

jatkuu taas ensi vuonna!", sanoo Pirjo Passoja tyytyväisenä. ●

Teksti: Kaisa Paavilainen ja Pirjo Passoja

Tapahtumia Joensuun suomalais-ranskalaisessa yhdistyksessä vuoden 2018 aikana:

- Ranskalaisen elokuvan viikko maaliskuussa
- Keväisin yhdistys jakaa diplomin ja kirjapalkinnon parhaalle A- ja B-kielen ranskan yo-kirjoittajalle
- Sini Sovijärven luento "Kieliohjelmien kultakaudesta historiasarjoihin"
- Riikka-Maria Pöllän esitelmä "Kaksi eliittikaunotarta ja täydelliseksi hiottu ulkoasu Ludvig XIV:n Pariisissa. Madame de Sévigné & Ninon de Lenclos". Esitelmät järjestettiin yhteistyössä Joensuun pääkirjaston kanssa.
- Beaujolais Nouveau -ilta marraskuussa.

KRUUNUKELLO

Kotimainen perheyrittäjä, rannekellojen verkkokauppa
www.kruunukello.fi

Fransun lukijoille **10€** alennus kelloista
koodilla: FranSu2019

Koodi on voimassa vuoden 2019 loppuun asti.
Alennuksen voi yhdistää myös muihin tarjouksiimme!

Nobel-runoilija Mistral ja muita ranskalaisia oksitaaninkielisiä kirjailijoita

Kaikki ranskalaiset kirjailijat eivät kirjoita teoksiaan ranskaksi, vaan myös esimerkiksi oksitaaniksi. Vaikka kirjallisuuden Nobel on myönnetty Ranskaan oksitaaninkielisestä teoksesta, ei tällä kielellä laadittuja teoksia Suomessa juuri tunneta.

Oksitaaninkielisellä kirjallisuudella on yli tuhatvuotinen historia

Kuuluisimpia oksitaanisen kulttuurin edustajia ovat eittämättä 1100- ja 1200-luvuilla eläneet trubaduurit. Oksitaani on kuitenkin muutakin kuin aatelista rakkauslyriikkaa. Esitelen tässä jutussa ranskalaisia oksitaaninkielisiä kirjailijoita, joista olen valinnut neljä 1600-luvulta alkaen nykypäiviin saakka ja yhden kunkin teoksista. Valinnat olen tehnyt omien mieltymysteni mukaan korpuksesta, jonka tunnen sangen hyvin, nimittäin omasta kirjahyllystäni. Käsittelen kirjailijat aikajärjestyksessä, ja kerron samalla jokaiseen teokseen tai sen tekijään liittyvän omaehtoisen tarinan tai muun pienen jutun. Ennen varsinaiseen aiheeseen siirtymistä lienee paikallaan tuoda esille muutamia oksitaaniin liittyviä usein väärinymmärryksiä aiheuttaneita seikkoja.

Romaaninen kieli oksitaani

Etelä-Ranskassa puhuttu oksitaani, *occitan*, ei ole ranskan murre, vaan

latinasta kehittynyt romaaninen kieli kuten ranskakin. Oksitaani on ranskan kieltä lähempänä klassista latinaa ja siinä on vähemmän germaanista vaikutusta kuin ranskassa. Oksitaanin kulttuurillinen historia ulottuu vähintään yhtä kauas kuin ranskankin. Alun perin nimenomaan ranska sai kulttuurillisia vaikutteita oksitaanista, erityisesti 1100-luvulta alkaen.

Oksitaania kutsutaan varsin usein ”provensaaliksi”, vaikka *provençal* oikeastaan on Provencen alueen kieli, siis eräs oksitaanin murteista. Muita murteita ovat esimerkiksi *gascon* ja *lengadocian*. Viime mainittu on ranskaksi languedocien, ja tämä vie ajatukset sujuvasti Languedocin seutujen kautta termiin ”*langue d’oc*”.

Jaottelu kyllä-sanan mukaan: *langue d’oc*, *langue de si* ja *langue d’oïl*

Nimitys ”*langue d’oc*” perustuu romaanisten kielten jaotteluun, johon löytyy viittaus jo esimerkiksi Danten *De vulgari eloquentia* -teoksesta

1300-luvulta. Tämä jaottelu jakaa kielet sen mukaan, mitä myöntösana niissä käytetään. Dante kirjoitti teoksen latinaksi, mutta ranskalaisia termejä käyttäksimme kielten nimitykset ovat *langue d'oc*, *langue de si* ja *langue d'oïl*. Näistä viime mainittu viittaa Pohjois-Ranskassa, Belgiassa ja Kanaali-saarilla puhuttuihin kieliin. *Oïl* vastaa nykyranskassa muotoa *oui* ("kyllä"), joten ranska kuuluu *oïl*-kieliin. Nykyranska, Ranskan valtion virallinen kieli, on kehittynyt Pariisin alueella puhutusta variaatiosta. Sen rinnalla on muitakin, esimerkiksi pohjoisimman alueen *picard*, tai itäisten seutujen *champanois*, jotka olivat erityisesti keskiajalla tärkeitä *oïl*-kieliä. Normandiassa käytetty *oïl*-kieli vietiin Vilhelm Valloittajan (n. 1028–1087) mukana Englantiinkin, missä sitten kehittyi maalle ominainen *anglo-normand*. Mutta etelän oksitaanisissa myöntösana on "*òc*", ja tästä juontuu nimitys "*langue d'oc*". Sanaan "*òc*" palautuu myös nimitys "*occitan*", joka pitää sisällään kielen kaikki vivahteet, kuten edellä mainitun provensaalin. *Oc*- ja *oïl*-kielten välinen raja jakaa Ranskan kahteen huomattavaan kielelliseen alueeseen.

Alueen, jossa oksitaania puhutaan, nimitys on epäilemättä muodostettu sanasta "*occitan*" roomalaisen toponymymin "*Aquitania*" mallin mukaan: *Occitània*, eli Oksitania. Ranskaksi Oksitania on *Occitanie*, mutta sitä ei pidä sekoittaa muutama vuosi sitten luotuun hallinnolliseen huomattavasti pienempään alueeseen. *Occitània* on kielellinen ja kulttuurillinen vyöhyke, joka ei rajoitu Ranskaan,

sillä oksitaanin puhujia on myös Italiassa ja Espanjassa.

Pari sanaa kirjoitusasusta

Oksitaania kirjoitetaan yleensä noudattaen nk. "klassista" ortografiaa, mutta Provensen alueella on käytössä kirjoitusnormi, jota kutsutaan "mistrailaiseksi" (Nobel-kirjailija Mistralin mukaan). Kuitenkin osa provencelaisista kirjailijoista ja esimerkiksi eräät Marseillen muusikot käyttävät sanoituksissaan klassista kirjoitusasua. Klassista ortografiaa voisi sanoa näistä kahdesta "akateemisemmäksi" ainakin sillä perusteella, että se (kuten ranskankin oikeinkirjoitus) kantaa mukanaan sanojen kielihistoriallista taustaa. Tässä kirjoitelmassa teosten ja tekijöiden nimet noudattavat klassista ortografiaa – mutta käytettäköön Mistralin teoksista kirjailijan mukaan nimettyä oikeinkirjoitusta, koska hän itsekin sitä käytti.

Pèire Godolin ja Toulousen lehvä

Aloittakaamme oksitaaninkieliseen kirjallisuuteen tutustuminen Oksitanian keskeisestä kaupungista, languedocin murteen alueelta Toulousesta, jossa olen opiskellut ja tehnyt väitöstutkimusta. Ensimmäiseksi esittelyssä on runoilija Pèire Godolin, ranskalaisittain Pierre Goudouli, joka eli vuosina 1580–1649. Godolinissa henkilöityy 1600-luvun oksitaaninkielisen kulttuurin kukoistus, jota kutsutaan oksitaanin ensimmäiseksi renessanssiksi. Tuolloin elettiin myös Toulousen kulta-aikaa, pastellikauppa kukoisti ja oli kaupungin rikkauksen lähde. ▶

► Godolin kuuluu ehdottomasti oksitaaninkielisten kirjailijoiden merkittävimpiin nimiin, ja hän on inspiroinut lukuisia muita kirjailijoita, kuten esimerkiksi Molièrea. Kuvataiteista kiinnostuneille mainittakoon, että Édouard Debat-Ponsan (1847–1913) kuvasi Godolinin ja Molièren tauluunsa "*Godolin déclamant devant Molière*", joka on nähtävissä Toulousessa (*Capitole, Salle du conseil municipal*). Kunnan toulouselaisena Godolin pysyi uskollisena kotikaupungilleen koko ikänsä, eikä muuttanut Pariisiin, vaikka häntä sinne houkuteltiin.

Godolinin tuotantoa edustaa kirjahyllyssäni runokokoelma *Le Ramelet Mondî*, jonka olen kääntänyt *Toulousen lehväksi*. "*Ramelet*" nimittäin tarkoittaa "pikku (kukka) kimppeä", "oksanhaaraa" tms. Kaupungin nimi "Toulouse" ei otsikosta ehkä heti avaudu, vaikka vinkki löytyykin heti teoksen nimen ensimmäisestä sanasta: määräinen artikkeli on Toulousen tienoille tyypillinen *le* eikä yleisempi *lo* (*kyseessä ei siis ole ranskan artikkeli le!*). Mutta kirjaimellisesti toulouselaista otsikossa tarkoittaa määre "*mondin*", jonka etymologia on mielenkiintoinen. Kyseinen adjektiivi juontaa juurensa Toulousen kreivien nimestä "Ramon", ranskaksi "Raymond". Kaupungin mahtimiesten ollessa Raymonde-

*Runoilija Pèire Godolinin
patsas Place Wilsonilla
Toulousessa.*

ja oli Toulouse "Raymondien kaupunki". Tuosta kreivien nimestä on muotoutunut adjektiivi "*mondin*" (fem. *mondina*), joka viittaa siis tähän "(ray)mondilaiseen kaupunkiin". Moniselitteisyyttä teoksen nimelle antaa se, että adjektiivissa on nähty myös viittauksia sanoihin "maailma", "sanani", sekä jopa "jumalani". Kun lisäämme tähän vielä sen, että Pèiren isä oli nimeltään Raymond, niin tässäpä jo onkin yhden kirjan nimelle peitettyjä merkityksiä ihan kerrakseen.

Ramelet on erittäin monipuolinen kokoelma sisältäen esimerkiksi sonetteja ja oodeja, juomalauluja unohtamatta. Eräs runoista on omistettu Henrik IV:n muistolle. Toulousen lehvän ensimmäinen laitos ilmestyi vuonna 1617, mutta kirjailija täydensi kokoelmaa useaan otteeseen. Näitä lisäyksiä kutsutaan nimellä "*Floretas*" (vrt. ransk. *Fleurtes*). Näin *Toulousen lehvä* versoi "nuppuja" aina vuoteen 1648 asti.

Ramelet Mondin päättyi kirjahylllyni, kun sain sen ja suuren määrän muita oksitaaninkielisiä teoksia lahjoituksena vieraillessani Toulousen CROM-keskuksessa (*Centre de Ressources Occitanes et Méridionales*). Kulttuurina oli sellainen määrä, ettei se millään kulkenut mukani, joten pakkasin teokset pahvilaatikoon ja suuntasin Capitolen postiin. Pèire muuten katselee elämänmenoa muutaman sadan metrin päässä postista Place Wilsonilla. Runoilijan patsaan vieressä lepäävä alaston naishahmo ei liene tämän säkeistä huumaantunut ihailijatar, vaan sym-

boloinne Toulouseen läpi virtaavaa Garonnea tai sitten Pèire Godolinin muusaa. Tai ehkäpä ne ovat sama asia.

Valistuksen ajan toisinajattelija Joan Baptista Fabre

Seuraavaksi esittelyvuorossa on Joan Baptista Fabre (1727–1783), ranskalaisittain Jean-Baptiste Fabre, joka kirjoitti aikoinaan muutakin, mutta tunnetaan erityisesti teoksestaan *Istòria de Joan-l'an-pres*, eli "Joan-l'an-presin tarina". Erikoinen nimi juontuu päähenkilön, kirjailijan kaiman, lisänimestä. Päähenkilön ollessa pieni virkavalta vei hänen isänsä. Isäänsä poika ei sen koommin nähnyt, ja kun häneltä tiedusteltiin missä isä on, hän toisteli vain: "He ottivat hänet, he ottivat hänet" (*L'an pres, l'an pres*). *Istòria de Joan-l'an-pres* on lyhydestään huolimatta klassikko – sitä paitsi Fabren kirjoittaessa teostaan oksitaaninkielisessä kirjallisuudessa oli verrattain hiljaista verrattuna oksitaanin toiseen renessanssiin 1800-luvulla.

Kertomuksen alussa aatelismies matkallaan linnaansa tapaa tiellä iloisesti laulavan maalaismiehen, ja kysyy tältä mikä noin laulattaa. Mies kertoo tulevansa vaimonsa hautajaisista. Maalainen on Joan, ja aatelisten kysymyksestä rakentuu narratiivi hänen elämästään. Avaus muistuttaa Diderot'n *Jacques le Fatalisten* alkua, molemmissa näissä teoksissa aatelin keskustelee alempisäätöisen kanssa tämän elämästä tien toimiesä miljöönä. *Istòria* on tosin näistä kahdesta varhaisempi, Fabre kirjoitti ▶

► kertomuksestaan kaksi versiota, ensimmäisen vuonna 1756, jälkimmäisen 1765. Tarina on sittemmin päätynyt jopa sarjakuvaksi.

Paitsi että *Istòria* on filosofinen kertomus, on se eräänlainen veijariromaani, mutta Fabren teksti pakee määrittelyjä. Teosta on sanottu "enigmaattiseksi" ja "burleskiksi", sekä myös "antifilosofiseksi", ja kirjailijaa itseään "Valistuksen viholliseksi". Viimeksi mainitussa määritelmässä lienee perää, olihan Fabre katolinen kirkonmies. Joka tapauksessa *Istòria* on eräänlainen vastaveto Valistuksen ajan filosofiselle kirjallisuudelle, voltairelainen teksti antivoltairelaisesta kynästä, jossa kyytiä saa erityisesti Rousseau. *Istòria de Joan-l'an-presiä* voi silti tutkia myös 1700-luvun Languedocin maalaiselämän kuvauksena.

Opiskellessani Toulousen yliopistossa Fabren klassikko tuli esille luennojen yhteydessä. Tutkistelin *Istòriaa* yliopiston kirjakaupassa, mutta

↑ "*Godolin déclamant devant Molière*", Édouard Debat-Ponsan (1847–1913).

kuitenkin jätin ostamatta. Vanhaan opiskelukaupunkiini jälleen palattuani löysin teoksen pokkariversiona samasta kaupasta, ja tällä kertaa se matkusti mukani Suomeen. Sitten, eräänä syksyisenä myöhäisiltana, *Istòria* seuranani istuin linja-autossa Helsingistä synnyinseuduilleni Pihlputaalle. Fabren alkuperäisversion omaperäinen 1700-luvun kieli näytti vieraalta horjuen välillä ranskan puolelle. Ranskan vaikutuksen huomaa vaikkapa teoksen alkuperäisessä nimimuodossa: *Histoira dé Jean l'an prés*. En kuitenkaan turvautunut nykykieliseen liitteenä olevaan editioon – ranskannoksesta nyt puhumattakaan.

Nobel-kirjailija Frederic Mistral

Runoilija Frederic Mistral (ransk.

Frédéric, 1830–1914), jota Lamartine vertasi Homerokseen, on epäilemättä tunnetuin oksitaaninkielisen kulttuurin edustaja heti keskiajan legendaristen trubaduurien jälkeen, eikä vähiten siksi että hänelle myönnettiin Nobelin kirjallisuuspalkinto vuonna 1904. Samalla siirrymme nyt ajallisesti oksitaaninkielisen kirjallisuuden toiseen renessanssiin ja alueellisesti Provencon maisemiin.

Mistral oli yksi oksitaaninkielisen kulttuurin asiaa ajavan *Felibritge*-liikkeen perustajajäsenistä 1800-luvun puolivälissä. Nobel-palkinnon Frederic Mistralille toi kahden rakastavaisen tarina *Mirèio*. Mutta hyllystäni ei löydy *Mirèioa*, vaan Rhône-joelle omistettu runoelma *Lou Pouèmo dóu Rose* vuodelta 1897. Tästä Nobel-kirjailijan runoelmasta kommenttini on ainakin tyhjentävä: en ole lukenut. Runoelman odottaessa lukemistaan hyllyssäni luovutan puheenvuoron Alphonse Daudet'lle

(1840–1897). Daudet luo välähdyksen Mistralin elämään *Lettres de mon moulin*-kokoelmansa novellissa *Le Poète Mistral*. Nämä kaksi olivat nimittäin ystäviä, ja novellissaan Daudet kertoo vierailustaan Mistralin kotona, sekä kunnioituksestaan tätä oksitaaninkielisen kulttuurin suurta nimeä kohtaan.

Kielitieteilijä Robèrt Lafont - polylglotti, kielitieteilijä, historioitsija ja erittäin monipuolinen kirjailija

Viimeisenä vuorossa on Robèrt (Robert) Lafont (1923–2009), joka voidaan laskea myös provensaalilaisten kirjailijoiden joukkoon. Lafont käyttää kirjoissaan klassista ortografiaa, ei Provencon kielimuotoa kirjoitettaessa usein käytettyä mistralilais- ▶

*Nobel-kirjailija Mistral
Provencesta (1830–1914).*

► ta tapaa, mutta Provençen kielen piirteet hänen tekstissään ovat tunnistettavissa. Hänen tuotannostaan hyllyssäni on romaani *Vida de Joan Larsinhac*, josta Lafont sai oksitaaninkielisen kirjallisuuden palkinnon, *Premi de las Letras Occitanas* vuonna 1950. Teos alkaa päähenkilön, saksalaisten luoteihin kuolleen Joan Larsinhacin, haudalta, ja takautuen kertoo hänen elämänsä tarinan (*vida*).

Lafont oli Montpellierin Paul-Valéry-yliopiston professori, ja akateemisena vaikuttajana otti kantaa maansa kielipolitiikkaan. Ranskaksi kirjoittamassaan teoksessa *Sur la France* (1968) hän on määritellyt Ranskan asenteen alueellisia kieliä ja niiden puhujia kohtaan "sisäiseksi kolonialismiksi" (*colonialisme interne*). Alueellisia kieliä maassa on useita, oksitaanin ja edellä mainittujen *langue d'oïl* -kielten lisäksi mm. bretoni ja katalaani.

Ranskalaisen kielipolitiikan seurauksena vanhempi polvi välttää puhumasta oksitaania vieraskielisten seurassa. Havaintoni on, että jos ryh-

mässä on yksikin ranskankielinen, he vaihtavat heti ranskaan hieman samaan tapaan kuin olen joskus ollut huomaavinani suomenruotsalaisten suomenkielisten seurassa vaihtavan suomeen. Oksitaanin termi "*vergonha*" kuvaa häpeää puhua omaa äidinkieltään. Mutta nuorempi polvi saattaa järjestää esimerkiksi yliopistolla oksitaaninkielisiä tilaisuuksia, eräs näistä on "Oksitaaniviikko", *la Setmana Occitana*.

La Setmana Occitanaan olen Toulouseussa muutaman kerran osallistunut. Viimeksi kaksi nuorta oksitaanitarta yliopiston portilla lentolehtisineen halusi informoida minua tapahtumasta, oksitaanin kielestä ja kulttuurista. Ilman *vergonhaa* kerroin heille, että vaikka olen kotoisin kaukaa pohjoisesta, Ranskan tuntemukseni ei rajoitu Pariisiin, chansoniin ja Édith Piafiin, vaan tunnen myös oksitaanin kielen. ●

Jari Nummi
FM
Tutkija
Helsingin yliopisto

www.sisustusliikeprovence.fi

040 844 9829

maiya.kumara@gmail.com

Les Olivades-sisustuskankaat
ja valmiit tekstiilit

www.lesolivades.fr

OMPELU- JA VERHOILUPALVELU

Club Lyon

KEVÄÄN 2019 OHJELMASSA

KE 16.1. KLO 18

CLUB LYON & TOIMITTAJA, KIRJAILIJA TUVA
KORSSTRÖM: LA FRANCE, MON AMOUR DE LOIN.
RANSKA, KAUKAINEN RAKKAUTENI.

KE 6.2. KLO 18

CLUB LYON & CHANSONLAULAJA LAURENT RIBAUD:
KONSERTTI CHARLES AZNAVOURIN MUISTOKSI

TO 21.3. KLO 18

CLUB LYON & DIPLOMAATTI PAULI MÄKELÄ: RANS-
KA JA ITALIA - LATINALAISTEN SISARUSTEN PITKÄ,
YHTEINEN HISTORIA

HUHTIKUU

ESIINTYJÄ ILMOITETAAN MYÖHEMMIN

CLUB LYON, RANSKAN YSTÄVIEN KLUBI

Club Lyon tarjoaa ranskalaisesta kulttuurista kiinnostuneille mahdollisuuden kuunnella esitelmää ja nauttia samalla teemaan varta vasten suunnitelluista ruoka-annoksista. Esitelmät käsittelevät Ranskan kulttuuria, gastronomiaa ja perinteitä. Tilaisuudet pidetään suomeksi. Tapahtumista tiedotetaan Suomi-Ranska -yhdistysten liiton kanavissa. Ilta koostuu esitelmästä ja illallisesta Menu Surprise. Hinta 75,- (sisältää esitelmän ja illallisen viineineen), Sryl:n jäsenhinta 70,- .

SUOMI-RANSKA -YHDISTYSTEN LIITTO RY

[HTTP://WWW.SUOMI-RANSKA.COM](http://www.suomi-ranska.com)

Joyeuses fêtes de fin d'année!

Hyvää joulua ja Onnellista uutta vuotta 2019!

Suomi-Ranska -yhdistysten liitto

Salonkien ajasta Valon aikaan

**KIRJATARJOUS SUOMI-RANSKA
-YSTÄVILLE**

Klassikkoteokset Ranskan merkittävistä ajanjaksoista, jolloin tiede ja taide kukoistivat.

Roger Picard (suomennos Osmo Pekonen)
Salonkien aika

Osmo Pekonen & Johan Stén
Valon aika **ILMESTYY TAMMIKUUSSA**

Verkkokaupastamme www.arthouse.fi
Käytä kuponkkoodia FRANSU19

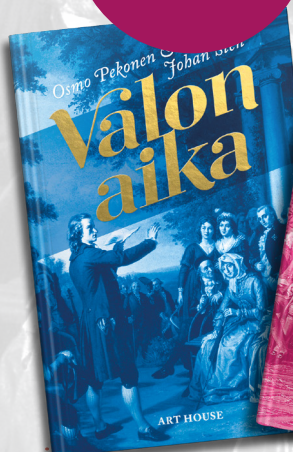
Tarjous on voimassa 1.2.2019 asti.

22,80 €

(norm. 32,50 €),
sis. toimituskulut.

29,40 €

(norm. 42 €),
sis. toimituskulut.

32

ART HOUSE info@arthouse.fi
www.arthouse.fi

@ArtHouseKustantamo

@AH_Kustantamo

@arthousekustannus

Ranskalais-Suomalainen Kauppakamari
Chambre de Commerce Franco-Finlandaise

Helsingin ranskalais-suomalainen kauppakamari on yhdistys, jonka perustehtävänä on luoda ja kehittää jäsenkunnalleen kontaktipintaa Ranskan kaupan ja liike-elämän vaikuttajiin ja paitsi edesauttaa verkostoitumista myös tarjota tukea ranskalaisille yrityksille, jotka ovat kiinnostuneita Suomeen suuntautuneista vienti- ja investointihankkeista.

Täten tavoitteenamme on:

- Ottaa vastaan ja edelleen välittää ranskalaisten yritysten Suomea koskevia tiedusteluja
- Toimia ranskalais-suomalaisten liikesuhteiden edunvalvojana
- Edesauttaa jäsentemme verkostoitumista järjestämällä eri teemoja käsitteleviä tapahtumia
- Olla mukana aloitteissa tai hankkeissa, jotka edistävät ja kehittävät kauppallisia suhteita ja yleistä kulttuuritoimintaa Ranskan ja Suomen välillä.

Vaikka yhdistys on itsenäinen, se on kuitenkin ranskalaisten kauppakamarien kansainvälisen, yleishyödyllisen ja voittoa tavoittelemattoman liiton CCI Internationalin jäsen.

Kauppakamarin toiminta liittyy näin kiinteästi suomalaisten yritysten taloudellisen toiminnan kehittämiseen Ranskassa ja vastaavasti ranskalaisten Suomessa. Tämä tapahtuu luomalla ja kehittämällä ranskalais-suomalaista verkostoa, hankkimalla yritysten tarvitsemia, eri sektoreita koskevia taloudellisia tietoja ja avustamalla yritysten pääsyssä Ranskan tai Suomen markkinoille.

Pirimme tuottamaan erityistä lisäarvoa järjestämällä säännöllisesti jäsentapaamisia, joissa tavoitteena on verkostoitua, saada tietoa kulloinkin valitusta aiheesta ja tuomaan esiin jäsenyritystemme erityisosaamista.

Jäsenyhdistykset

Paikallisyhdistykset

Cercle franco-finlandais de Hanko/Hangö ry
Cercle franco-finlandais de Helsinki –
Helsingin ranskalais-suomalainen yhdistys ry
Hyvinkäään Suomi-Ranska yhdistys ry
Hämeenlinnan suomalais-ranskalainen yhdistys ry
Ikaalisten Ranska-Suomi -yhdistys ry
Joensuun suomalais-ranskalainen yhdistys ry
Kaarinan-Piikkiön Suomi-Ranska seura ry
Kuopion Suomi-Ranska yhdistys ry
Lahden ranskalais-suomalainen yhdistys ry
Mikkelin suomalais-ranskalainen yhdistys ry
Cercle Français de Pori ry
Cercle franco-finlandais de Porvoo/Borgå ry
Rovaniemen suomalais-ranskalainen yhdistys ry
Seinäjoen Suomi-Ranska yhdistys ry
Cercle franco-finlandais de Tampere ry
Cercle français de Turku ry
Cercle franco-finlandais de Vaasa ry
Cercle franco-finlandais de Valkeakoski ry

Erityisyhdistykset

Association AMOPA de Finlande
ENA ry (Ecole Nationale d'Administrationin
entiset suomalaiset oppilaat)
Lääkäriseura Coccyx ry
Ranskalaisen koulun ystävät ry
Suomen Ranskanopettajain yhdistys ry
Ranskalaisen koulun Seniorit ry
Marcel Proustin ystävät ry
Ranskalais-suomalainen kauppakamari ry /
Suomen osasto
Suomalais-ranskalainen
teknillistieteellinen seura ry

SUOMI-RANSKA-YHDISTYSTEN LIITTO ry
FÉDÉRATION DES ASSOCIATIONS FRANCO-FINLANDAISES
FINLAND-FRANKRIKE FÖRENINGARNAS FÖRBUND rf

Raumantie 4, 00350 Helsinki, Finlande
Tel. + 358 44 555 3920
sryl@suomi-ranska.com
www.suomi-ranska.com
www.facebook.com/suomiranska